

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17761/2022
25.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Војиновић, адвокат из ..., против туженог „Green line“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Драган Здравковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4282/21 од 22.03.2022. године, у седници одржаној 25.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4282/21 од 22.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4282/21 од 22.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7136/21 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се раскине Уговор о купопродаји трпезаријских столица ЦТ-297 беле боје, закључен 20.10.2016. године између тужиље и туженог, ка и да обавезе туженог да јој на име повраћаја купопродајне цене исплати 27.360,00 динара, са законском затезном каматом почев од 20.10.2016. године, као дана исплате цене. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље да се тужени обавезе да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 87.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4282/21 од 22.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

У конкретном случају, побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиље ради раскида Уговора о купопродаји трпезаријских столица и повраћаја купопродајне цене на име неплаћене закупнине. Имајући у виду

садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како правилна примена материјалног права одредби Закона о заштити потрошача у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, као и да тужила није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, нити у ревизији указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, то произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 488. став 1. ЗПП прописано је да се у поступцима у споровима који произилазе из уговорног односа потрошача и трговца (потрошачки спорови) сходно примењују остале одредбе овог закона, ако у одредбама ове главе или посебним законом није другачије прописано.

Тужба ради дуга поднета је 20.03.2019. године. Вредност предмета спора је 27.360,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиле недозвољена, применом члана 479. став 6. у вези члана 488. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић